ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 4.8.2020 г.
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови

{SWD(2020) 154 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който се прилага по отношение на най-отдалечените региони на ЕС, които включват Канарските острови, по принцип не допуска разлики в данъчното облагане на местните продукти и на продуктите от Испания или от други държави членки. Член 349 от ДФЕС позволява предприемането на специфични мерки за най-отдалечените региони на ЕС, тъй като в него се признава, че постоянните и комбинирани ограничения сериозно възпрепятстват тяхното развитие и засягат икономическото и социалното им положение.

Предложението се отнася до Решение на Съвета за замяна на действащото Решение № 377/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 г.[1] Това решение, прието на основание член 349 от ДФЕС, дава на Испания право да прилага до 31 декември 2020 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на данъчния режим, известен като Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (наричан по-долу AIEM), за определени продукти местно производство, произвеждани на Канарските острови.

AIEM е косвен държавен данък, с който еднократно се облагат доставките на стоки в Канарските острови. Специфичните мерки, предвидени в Решение № 377/2014/ЕС, установяват форма на диференцирано данъчно облагане, което облагодетелства местното производство на някои продукти. Това данъчно облекчение представлява държавна помощ, която се предоставя понастоящем от испанските органи съгласно раздела за регионалните помощи на Общия регламент за групово освобождаване[2].

Целта на тази мярка е да компенсира производителите на Канарските острови за постоянните ограничения, свързани с изолацията, суровинната и енергийната зависимост, задължението за поддържане на запаси, малкия размер на местния пазар и ниското равнище на експортна дейност. Съвкупността от посочените ограничения означава по-високи производствени разходи и съответно по-висока себестойност на стоките местно производство, които при отсъствието на специфични мерки биха били по-малко конкурентоспособни в сравнение с произведените в континентална Европа, дори като се вземат предвид разходите за транспортирането на последните до Канарските острови. Това би затруднило поддържането на местно производство. Конкретните мерки са насочени към укрепване на местните производства чрез компенсирането им за техните допълнителни разходи и по този начин създаване на равни условия.

На 24 април 2019 г. Испания подаде искане до Комисията за удължаване на срока на прилагане на Решение № 377/2014/ЕС.

---

[1] Решение № 377/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 г. относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови
ОВ L 182, 21.6.2014 г., стр. 4—8.

[2] ОРГО (Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 г. за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора) е правната основа за разрешаването от ЕС на схемата за държавна помощ по AIEM в съответствие с правилата на ЕС.

С оглед на искането за удължаване на срока на прилагане на Решение № 377/2014/ЕС Комисията започна външно проучване за оценка на съществуващия режим, както и на потенциалните въздействия на възможните варианти за периода след 2020 г., включително на варианта, на който се основава настоящото предложение. Въз основа на проучването Комисията счита за оправдано да разреши искането удължаване с някои изменения на съществуващия режим.

Поради това с настоящото предложение се установява правната рамка за режима AIEM за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2027 г., с някои изменения на действащите разпоредби, които целят да направят режима по-гъвкав и по-прозрачен.

В сравнение със съществуващия режим предложените изменения са, както следва:

а) Преразглеждане на критериите за определяне на допустими продукти

Преразгледаният режим предлага използването на нов метод за определяне на продуктите, подкрепени чрез специалния данъчен режим. Вместо досегашния подход, при който всеки конкретен продукт се определя изрично в решението (въз основа на код в диапазона от КН4 до ТАРИК10), в предложеното решение се посочват само допустимите категории продукти (КН4), а отделните продукти (КН8 или с повече цифри) се определят подробно от националните органи в техните правни и административни рамки.

Испанските органи са поискали 99 категории продукти от позициите по Хармонизираната система (ХС)[3] съгласно четирите цифри от Комбинираната номенклатура да се облагодетелстват от тази мярка. Комисията е съгласна със списъка в приложение I, тъй като тези категории продукти отговарят на критериите за допустимост.

Продуктите се избират въз основа на следните критерии:

– наличие на местно производство, чийто дял на местния пазар е не по-малко от 5 %;

– наличие на значителен внос на стоки (включително от континентална Испания и други държави членки), който може да възпрепятства запазването на местното производство, и неговият дял на местния пазар да е най-малко 10 %, както и

– наличие на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде, което е в ущърб на конкурентоспособността на местно произведените продукти.

[3] Комбинираната номенклатура (КН) е инструмент за класифициране на стоките, който се използва в Общата митническа тарифа и е уреден с Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Тя се основава на номенклатурата на Хармонизираната система (ХС), поддържана от Световната митническа организация (СМО). Нейните позиции за класифициране съдържат 4 цифри.

Праговете на пазарния дял могат да бъдат дерогирани при надлежно обосновани обстоятелства, които включват трудоемко производство; производство, което в друго отношение е стратегическо за местното развитие; производство, което е подложено на периодични колебания; производство, намиращо се в особено необлагодетелствани региони; производство на медицински продукти и лични предпазни средства, необходими за преодоляването на здравни кризи.

б) Преразглеждане на механизмите за установяване на максимално допустимата разлика

Целта на преразглеждания режим е да опрости механизмите за определяне на данъчната разлика, заменяйки четирите съществуващи различни списъка с продукти с един-единствен списък със само един максимален допустим праг от 15 % като максималната допустима разлика за всички продукти, изброени в приложение I на новото решение.

Испанските органи ще решат кой ще е най-подходящият процент за всеки продукт и ще предоставят тази информация на Комисията преди влизането в сила на новото решение на Съвета. Независимо от горното следва да се прилага количествено ограничение от 150 милиона евро нереализирани приходи за всяка година, освен в надлежно обосновани случаи.

Този списък с продукти и максималната допустима разлика отговарят на целта на член 349 от ДФЕС за приемане на специфични мерки, при които се вземат предвид специфичните характеристики на Канарските острови като най-отдалечен регион на ЕС, без обаче да се допусне нарушаване на конкуренцията по начин, застрашаващ вътрешния пазар.

в) Преразгледане на механизмите за мониторинг

Целта на настоящото предложение е да се намали тежестта от честото извършване на нова оценка и да станат по-полезни и ефикасни дейностите по мониторинг и оценка. Затова то предлага стандартизирана структура за отчетност, основана на хармонизиран набор от показатели, които са общи за най-отдалечените региони на ЕС, които се облагодетелстват от специален данъчен режим.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

В съобщението от 2017 г. „Силно и подновено стратегическо партньорство с най-отдалечените региони на ЕС“[4] се отбелязва, че най-отдалечените региони продължават да се сблъскват със сериозни предизвикателства, много от които са постоянни. В това съобщение е представен подходът на Комисията по отношение на подпомагането на тези региони в надграждането на техните уникални предимства и определянето на нови сектори, за да се даде възможност за растеж и създаване на работни места.

Във връзка с това целта на настоящото предложение е да се подкрепи най-отдалеченият регион на Испания в надграждането на неговите предимства, за да се даде възможност за растеж и създаване на работни места в местния сектор. Настоящото предложение допълва Програмата за опции, специфични за отдалечените региони и за островите (POSEI)[5], насочена към подкрепа на първичния сектор и производството на суровини,

[4] COM(2017) 623 final.

[5] Регламент (ЕС) № 228/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 13 март 2013 г.

Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР)[6] и финансирането със Специфични допълнителни средства от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР)[7].

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Предложението е в съответствие със Стратегията за единния пазар от 2015 г.[8], в която Комисията предвижда да осигури по-задълбочен и по-справедлив единен пазар, който ще бъде от полза за всички заинтересовани страни. Една от целите на предложената мярка е да се смекчат допълнителните разходи, пред които са изправени дружествата в най-отдалечените райони, което възпрепятства пълноценното им участие на единния пазар. Поради ограничения обем на съответното производство и ограничения обхват на AIEM единствено на Канарските острови, не се предвижда отрицателно въздействие върху гладкото функциониране на единния пазар.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Правното основание е член 349 от ДФЕС. Тази разпоредба дава възможност на Съвета да приеме специални разпоредби за адаптиране на прилагането на Договорите спрямо най-отдалечените региони на ЕС.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Единствено Съветът разполага с правомощия да приема въз основа на член 349 от ДФЕС специфични мерки с цел да адаптира прилагането на Договорите спрямо най-отдалечените региони на ЕС, включително общите политики, поради наличието на постоянни ограничения, които оказват въздействие върху икономическото и социалното положение на тези региони. Това се отнася и за разрешаването на дерогации от член 110 от ДФЕС. Следователно предложението за решение на Съвета е в съответствие с принципа на субсидиарност.

- **Пропорционалност**

Настоящото предложение е съобразено с принципа на пропорционалност, определен в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз. Предложените изменения не надхвърлят необходимото за разрешаване на съществуващите проблеми и, по този начин, за постигане на целите на Договора за осигуряване на правилното и ефективно функциониране на вътрешния пазар.

---

6 Регламент (ЕС) № 508/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за Европейския фонд за морско дело и рибарство.

7 Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство.

8 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“ (COM(2015) 550 final), стр. 4.

- **Избор на инструмент**

Предлага се решение на Съвета за замяна на Решение № 377/2014/ЕС на Съвета.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Обхватът на режима AIEM отговаря на нуждите на засегнатите икономически оператори по задоволителен начин. Логиката на специалния режим AIEM е да се подпомогнат местните продукти чрез намаляване на различията в конкурентоспособността на местните продукти и тази на стоките, произведени извън островите, вследствие на допълнителните производствени разходи, свързани с постоянните ограничения, засягащи Канарските острови. Режимът AIEM компенсира само част от прогнозните допълнителни разходи. Средно намалената ставка покрива около една четвърт от допълнителните разходи, но в парично изражение общата компенсация — измерена по отношение на общия начислен данък върху вноса — съставлява само 14 % от общите допълнителни разходи. В този смисъл режимът AIEM основно смекчава спада на местното производство на Канарските острови, вместо напълно да подкрепя развитието и растежа.

Резултатите от количествения анализ на данните от външното проучване показват, че при отсъствие на подкрепа от режима AIEM, резултатите на местните производствени отрасли биха били значително по-лоши. Около една трета от стойността на подкрепяните от режима AIEM продукти (около 570 милиона евро) беше теоретично облагодетелствана от механизма за данъчни разлики, което оказа положително въздействие върху заетостта — същата отчита увеличение с почти 2000 единици в секторите с AIEM от 2014 г. насам — и върху броя на активните предприятия, който нарасна с приблизително 300 единици през същия период. Няма доказателства за ползи за общата стойност на инвестициите и за диверсификацията на производствата. По отношение на ефективността въздействието на специалния режим е като цяло положително, със съотношение от почти 1:3 между „себестойността“ на мярката (нереализираните приходи от данъци) и допълнителното местно производство, което вероятно се насърчава от него.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Като цяло около 120 заинтересовани страни бяха интервюирани като част от външното проучване, подкрепящо анализа на съществуващия режим. В програмата на интервютата взеха участие компетентните служби на Комисията и представители от Испания.

За целите на настоящата консултация бе обърнато внимание на осигуряването на подходящо отразяване и баланс на съответните заинтересовани страни, включително представителите на местните производствени отрасли, и секторите на търговията и услугите, които са пряко или косвено засегнати от тях.

- **Оценка на въздействието**

Тази инициатива е подготвена като успоредно протичаща процедура: последваща оценка на настоящия режим, следвана непосредствено от прогнозна оценка. Такава оценка на потенциалните въздействия от продължаването и евентуалното изменение на

съществуващия режим е направена в аналитичен документ, включващ приложение за оценка. Този документ се основава на външно проучване и на информацията, предоставена от държавата членка.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Мониторингът на прилагането и функционирането на дерогацията ще бъде задача на испанските органи и на Комисията, както е било досега.

От испанските органи се изисква не по-късно от 30 септември 2025 г. да представят доклад за периода от 2019 до 2024 г. Този доклад за мониторинг ще включва следното: информация за допълнителните разходи, свързани с производството; икономически нарушения и пазарни въздействия; информация за оценка на ефективността, ефикасността и съгласуваността с други политики на ЕС; както и информация за продължаващото значение на новото законодателство и на европейската му добавена стойност.

Процедурата по докладване следва също така да има за цел събиране на информация от всички заинтересовани страни по отношение на равнището и развитието на техните допълнителни производствени разходи, разходите за привеждане в съответствие и всички случаи на нарушения на пазара.

За да се гарантира, че информацията, събрана от испанските органи, съдържа необходимите данни, за да може Комисията да вземе информирано решение относно валидността и жизнеспособността на схемата в бъдеще, Комисията ще изготви конкретни насоки във връзка с изискваната информация. Доколкото е възможно, тези насоки ще бъдат сходни на други подобни схеми за най-отдалечените региони на ЕС, уредени от подобно законодателство.

Това ще даде възможност на Комисията да прецени дали причините за дерогацията все още съществуват, дали предоставеното от Испания фискално предимство все още е пропорционално и дали са възможни алтернативни на системата на данъчна дерогация мерки, като се отчита тяхното международно измерение.

Структурата и данните, които се изискват в доклада за мониторинг, са посочени в приложение II. След като испанските органи представят доклада за мониторинг, Комисията ще оцени въздействието на диференцираните ставки и ще прецени необходимостта от промени.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Тази част не е приложима, тъй като членовете не се нуждаят от разяснение.

2020/0163 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 349 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент[9],

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 349 от ДФЕС и предвид структурните икономически и социални ограничения на най-отдалечените региони, включително тяхната отдалеченост, островния характер, малката площ, трудната топография и икономическата им зависимост от малък брой продукти, Съветът следва да приеме специфични мерки, насочени по-специално към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително общите политики.

(2) Поради тези причини следва да се приемат специфични мерки, с които да се установят условията за прилагане на Договора спрямо посочените региони. В тях трябва да се вземат предвид специфичните характеристики и ограниченията на тези региони, без да се накърняват целостта и съгласуваността на правния ред на Общността, включително по отношение на вътрешния пазар и общите политики.

(3) Икономическата зависимост на Канарските острови от сектора на услугите, и по-конкретно от туризма, измерена като свързания с този сектор дял от БВП на региона,, представлява сериозно ограничение. Този сектор играе значително по-голяма роля в икономиката на Канарските острови, отколкото промишления сектор.

(4) Изолацията и островният характер на архипелага възпрепятстват свободното движение на хора, стоки и услуги и са второто по значимост ограничение, пред което са изправени Канарските острови. Местонахождението на островите увеличава тяхната зависимост от въздушния и морския транспорт. Транспортът от и до тези отдалечени и изолирани острови увеличава допълнително производствените разходи за местните производства. Свързаните с тях производствени разходи са по-големи, тъй като тези видове транспорт са с по-ниска ефективност и по-висока цена в сравнение с автомобилния или железопътния транспорт.

[9] ОВ C , , стр. .

(5) Допълнителна последица от тази изолираност са по-високите производствени разходи, дължащи се на зависимостта на островите от внос на суровини и енергия, задължението за поддържане на запаси и трудностите при доставката на производствено оборудване.

(6) Възможностите за икономии от мащаба са ограничени заради малкия пазар, ниските нива на износа, географската разпокъсаност на архипелага и задължението да се поддържат диверсифицирани, малки производствени линии с цел да се отговори на изискванията на малкия пазар.

(7) В много случаи осигуряването на специализирани услуги и услуги за поддръжка, обучението на управленски и технически кадри, възлагането на подизпълнители и мерките за насърчаване на разрастването на бизнеса извън пазара на Канарските острови са съпроводени с допълнителни усложнения или разходи. Същевременно ограничените методи на дистрибуция водят до презапасяване.

(8) Обезвреждането на промишлените отпадъци и третирането на токсичните отпадъци водят до по-високи разходи, свързани с околната среда. Това се дължи на обстоятелството, че съществуват инсталации за рециклиране само на някои продукти, поради което се налага отпадъците да се транспортират за обработка извън Канарските острови.

(9) Внимателен преглед на ситуацията потвърждава, че е необходимо да се уважи искането на Испания за подновяване на разрешението относно прилагането на данък за списък на продуктите, за които може да бъде позволено освобождаване от данък като местни продукти.

(10) Данъкът AIEM служи на целта за автономно развитие на секторите за индустриално производство на Канарските острови и за диверсификация на тяхната икономика.

(11) По силата на Решение 2002/546/ЕО на Съвета от 20 юни 2002 г., прието на основание член 299 от Договора за ЕО, Испания първоначално получи правото да прилага до 31 декември 2011 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на данъчния режим, известен като „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (наричан по-нататък AIEM), за определени продукти местно производство от Канарските острови. В приложението към същото решение се съдържа списък на продуктите, за които могат да се прилагат освобождаването от данъка и данъчните облекчения. Разликата в данъчното облагане на продуктите местно производство и другите продукти не може да надхвърля 5, 15 или 25 процентни пункта в зависимост от конкретния продукт.

(12) С Решение № 895/2011/ЕС на Съвета от 19 декември 2011 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО на Съвета беше удължен срокът на неговото прилагане до 31 декември 2013 г.

(13) С Решение № 1413/2013/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО беше удължен срокът на неговото прилагане до 30 юни 2014 г.

(14) По силата на Решение № 377/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 г. Испания получи правото да прилага до 31 декември 2020 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на режима, известен като AIEM, по отношение на определени продукти местно производство от Канарските острови. В приложението към посоченото по-горе решение се съдържа списък на

продуктите, по отношение на които могат да се прилагат освобождаване от данък или данъчни облекчения.

(15) Максималната диференцирана ставка, която може да се прилага за въпросните индустриални продукти, е 15 %. В съответствие с принципа на субсидиарност испанските органи ще определят съответния процент за всеки продукт. Разрешената разлика в данъчното облагане не следва да надвишава обоснованите допълнителни разходи. Независимо от това фискалното предимство следва да се прилага при годишен лимит от 150 милиона евро, с изключение на надлежно обосновани случаи.

(16) В съответствие с принципа на субсидиарност и с цел осигуряване на гъвкавост испанските органи могат да променят продуктите и тяхната разрешена данъчна разлика, за да отразят действителното ниво на допълнителните разходи, извършени за производството на тези продукти на Канарските острови. В този контекст би следвало да е възможно за испанските органи да прилагат по-ниски диференцирани ставки и да определят минимален данък за конкретни продукти, когато е необходимо, при условие че всяко изменение съответства на целите на член 349 от ДФЕС. Всяко изменение на списъка с продукти следва да се основава на следните критерии за допустимост: наличие на местно производство, чийто дял на местния пазар е не по-малко от 5 %; наличие на значителен внос на стоки (включително от континентална Испания и други държави членки), който може да възпрепятства запазването на местното производство, и неговият дял от местния пазар да е най-малко 10 %; наличие на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде, което е в ущърб на конкурентоспособността на местно произведените продукти.

(17) Праговете на пазарния дял могат да бъдат дерогирани в надлежно обосновани обстоятелства, което включва: трудоемко производство; производство, което в друго отношение е стратегическо за местното развитие; производство, което е подложено на периодични колебания; производство, намиращо се в особено необлагодетелствани региони; производство на медицински продукти и лични предпазни средства, необходими за преодоляването на здравни кризи. Би следвало да е възможно за испанските органи да променят списъка с продукти и тяхната разрешена данъчна разлика, при условие че всяко изменение съответства на целите на член 349 от ДФЕС.

(18) Целите за насърчаване на социално-икономическото развитие на Канарските острови са отразени на национално равнище в целта на данъка и в разпределението на генерираните от него приходи. Включването на приходите от този данък в ресурсите на икономическата и данъчната система на Канарските острови и тяхното използване в стратегия за икономическо и социално развитие, включително за популяризиране на местните дейности, представлява правно задължение.

(19) Данъчното освобождаване и данъчните облекчения по отношение на данъка AIEM следва да се прилагат в продължение на 7 години. За да може Комисията да прецени дали условията, обосноваващи разрешението, продължават да са изпълнени, Испания следва да представи на Комисията доклад за мониторинг не по-късно от 30 септември 2025 г.

(20) Настоящото решение не засяга възможното прилагане на членове 107 и 108 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Чрез дерогация от членове 28, 30 и 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз се разрешава на испанските органи до 31 декември 2027 г. да предвидят пълно освобождаване от данък или частични данъчни облекчения в рамките на режима на данъка, известен като „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (AIEM), по отношение на продуктите местно производство от Канарските острови, попадащи в категориите, изброени в приложение I. Това данъчно освобождаване трябва да е част от стратегията за икономическо и социално развитие на Канарските острови и да подпомага насърчаването на местните дейности.

2. Разликите, получени в резултат на прилагането на пълното освобождаване от данък или на данъчните облекчения, посочени в параграф 1, не трябва да водят до по-големи разлики от 15 % за продуктите, попадащи в категориите, изброени в приложение I .

Испания гарантира, че освобождаването от данък или данъчните облекчения, които се прилагат по отношение на продуктите, не надхвърлят процента, който е строго необходим за поддържане, насърчаване и развиване на местните дейности. Разрешената разлика в данъчното облагане не следва да надвишава обоснованите допълнителни разходи.

3. Настоящото фискално предимство се прилага в рамките на годишен лимит от 150 милиона евро, с изключение на надлежно обосновани случаи.

Член 2

Продуктите, посочени в член 1, параграф 1 от настоящото решение, се подбират въз основа на следните критерии:

а) наличие на местно производство, чийто дял на местния пазар е не по-малък от 5 %;

б) наличие на значителен внос на стоки (включително от континентална Испания и други държави членки), който може да възпрепятства запазването на местното производство, и неговият дял на местния пазар да е най-малко 10 %;

в) наличие на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде, което е в ущърб на конкурентоспособността на продуктите местно производство.

Праговете на пазарния дял, посочени в букви а) и б), могат да бъдат дерогирани при надлежно обосновани обстоятелства, което включва:

i) трудоемко производство;

ii) производство, което в друго отношение е стратегическо за местното развитие;

iii) производство, подложено на периодични колебания;

iv) производство, намиращо се в особено необлагодетелствани региони;

v) производство на медицински продукти и лични предпазни средства, необходими за преодоляването на здравни кризи.

Член 3

Най-късно до 1 януари 2021 г. испанските органи представят на Комисията първоначалния списък на продуктите, за които се прилагат освобождаване от данък или данъчни облекчения. Тези продукти попадат в продуктовите категории, изброени в приложение I към настоящото решение. Испанските органи могат да внасят изменения в посочения по-горе списък на продуктите, при условие че цялата релевантна информация бъде доведена до знанието на Комисията.

Член 4

Най-късно до 30 септември 2025 г. Испания представя на Комисията доклад, въз основа на който тя да прецени дали продължават да са изпълнени условията, обосноваващи разрешението, предвидено в член 1 от настоящото решение. Докладът съдържа информацията, която се изисква в приложение II.

Член 5

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2021 г.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател